
SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2016)0453

Na poti k dokončnemu sistemu DDV in boju proti goljufijam pri DDV

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2016 Na poti k dokončnemu sistemu DDV in boju proti goljufijam pri DDV (2016/2033(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju akcijskega načrta Komisije na področju davka na dodano vrednost z dne 7. aprila 2016 (COM(2016)0148),
- ob upoštevanju posebnega poročila št. 24/2015 Evropskega računskega sodišča z dne 3. marca 2016 z naslovom „Boj proti goljufijam na področju DDV znotraj Skupnosti: potrebnih je več ukrepov“,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. oktobra 2011 o prihodnosti DDV¹,
- ob upoštevanju predloga direktive o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (COM(2012)0363),
- ob upoštevanju predloga uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva (COM(2013)0534),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2014 o predlogu uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva²,
- ob upoštevanju predloga uredbe o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) (COM(2013)0535),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. aprila 2015 o predlogu uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva³,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,

---

¹ UL C 94 E, 3.4.2013, str. 5.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0234.

³ UL C 346, 21.9.2016, str. 27.

- ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenj Odbora za proračunski nadzor ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0307/2016),
- A. ker je enotni trg, vzpostavljen 1. januarja 1993, odpravil mejne kontrole za trgovino znotraj Skupnosti in ker je sistem davka na dodano vrednost v Evropski uniji, ki obstaja od leta 1993, po členih 402 do 404 veljavne direktive o davku na dodano vrednost zgolj začasen in je zasnovan kot prehodna ureditev;
- B. ker Svet v skladu z členom 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) soglasno sprejme direktive za dokončno oblikovanje skupnega sistema davka na dodano vrednost, zlasti za postopno omejitev oziroma odpravo pravil, ki odstopajo od tega sistema;
- C. ker mora Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsaka štiri leta predložiti poročilo o delovanju obstoječega sistema davka na dodano vrednost in zlasti o delovanju prehodne ureditve;
- D. ker je davek na dodano vrednost, ki je leta 2014 prinesel skoraj bilijon EUR, pomemben in vedno večji vir prihodkov držav članic in del lastnih sredstev EU in ker so skupni prihodki iz lastnih sredstev iz naslova DDV znašali 17 667 milijonov EUR, kar je 12,27 % skupnih prihodkov EU v letu 2014¹;
- E. ker je obstoječi sistem davka na dodano vrednost, zlasti ko se uporablja za čezmejne transakcije velikih družb, izpostavljen goljufijam, strategijam izogibanja davkom, izpadom DDV zaradi nesolventnosti ali napačnim izračunom; ker ocenjeni primanjkljaj DDV letno znaša okrog 170 milijard EUR in so na voljo boljše digitalne tehnologije, ki lahko pomagajo zapolniti to vrzel;
- F. ker so po raziskavi Komisije² utaje znotraj Skupnosti z neobstoječim trgovcem odgovorne za izgubo prihodkov iz naslova DDV v višini približno 45 do 53 milijard EUR letno;
- G. ker države članice različno uspešno rešujejo goljufije na področju DDV in utaje DDV, ker primanjkljaj DDV po ocenah znaša od manj kot 5 % do več kot 40 %, odvisno od države;
- H. ker po ocenah Europol organizirane kriminalne združbe povzročijo državam članicam izgube prihodkov iz DDV od 40 do 60 milijard EUR letno in sta 2 % teh združb odgovorna za 80 % goljufij znotraj Skupnosti z neobstoječim gospodarskim subjektom;
- I. ker je izračun izgub iz naslova čezmejnih goljufij na področju DDV velik izziv, saj samo dve državi članici, Združeno kraljestvo in Belgija, zbirata in posredujeta statistične podatke o tem;
- J. ker je več držav članic ob usklajevanju Eurojusta in Europol pred kratkim izvedlo tri zaporedne in uspešne operacije Vertigo, pri katerih so razkrili davčni vrtiljak v skupni višini 320 milijonov EUR;

---

¹ Evropska komisija, finančno poročilo 2014.

² http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

- K. ker obstoječi sistem davka na dodano vrednost zlasti v čezmejnem prometu povzroča visoke upravne stroške, ki bi jih lahko znatno znižali, predvsem za mala in srednja podjetja, tudi z ukrepi za poenostavitev z uporabo digitalnih sistemov poročanja in skupnih podatkovnih zbirk;
- L. ker je mogoče še mnogo storiti za zmanjšanje upravnih in davčnih ovir, ki so še posebej velike za projekte čezmejnega sodelovanja;
- M. ker je davek na dodano vrednost davek na porabo, ki temelji na sistemu obročnih plačil, kar omogoča notranji nadzor zavezancev, njegovo breme pa bi morali nositi samo končni potrošnik, da bi zagotovili nevtralnost za podjetja; ker je v pristojnosti držav članic, da organizirajo praktičen način obračunavanja DDV in zagotovijo, da ga plača končni potrošnik;
- N. ker 23 let po uvedbi direktive o davku na dodano vrednost tako imenovane izjeme o mirovanju niso več v koraku s časom, zlasti v zvezi s sodobno digitalno ekonomijo;
- O. ker je Komisija v zadnjih dveh desetletjih sprožila več kot 40 postopkov za ugotavljanje kršitev proti več kot dvema tretjinama držav članic, ker so kršile določbe te direktive;
- P. ker ni večinske podpore za dokončno ureditev davka na dodano vrednost po načelu obdavčitve v državi porekla, saj bi bila za to potrebna večja harmonizacija davčnih stopenj, da bi preprečili hudo izkrivljanje konkurence;
- Q. ker je boj proti davčnim goljufijam eden od glavnih izzivov na področju davkov, s katerim se srečujejo države članice;
- R. ker so goljufije na področju DDV izjemno škodljiva praksa, zaradi katere se izgubijo znatni proračunski prihodki držav članic in ki ovira njihova prizadevanja za konsolidacijo javnih financ;
- S. ker čezmejne goljufije s področja DDV stanejo države članice in evropske davkoplačevalce približno 50 milijard EUR letno;
- T. ker so vrste goljufij na področju DDV raznolike in se razvijajo ter zajemajo številne gospodarske sektorje, zato zahtevajo hitro prilagoditev ustrezne zakonodaje, da bi prešli na vzdržen in enostaven sistemu DDV, ki bi omogočal preprečevanje goljufij in morebitne izgube davčnih prihodkov;
- U. ker pilotni projekti na temo obrnjene davčne obveznosti ne smejo povzročiti ali privedi do zamud pri vzpostavljanju dokončnega sistema DDV, kot je določeno v akcijskem načrtu Komisije;
- V. ker je najpogosteje uporabljena metoda goljufije s področja DDV metoda „vrtiljaka“; ker pri tej vrsti goljufije, ki je zelo pogosta pri trgovanju na področju elektronskih komponent, mobilne telefonije in tekstila, blago kroži med več podjetji v različnih državah članicah, pri tem pa se izkorišča dejstvo, da se na dobavo blaga znotraj EU ne obračunava davka;
- W. ker je nujno potrebno okrepljeno in stalno sodelovanje med državami članicami, da bi vzpostavili obsežne in celovite strategije v boju proti goljufijam, zlasti ob upoštevanju sedanjih proračunskih omejitev EU ter povečanja obsega e-trgovanja in spletnega

poslovanja, zaradi katerega je ozemeljski nadzor nad pobiranjem DDV oslabljen;

- X. ker je zaščita finančnih interesov Evropske unije in držav članic poglavitni element politične agende Unije za utrditev in povečanje zaupanja državljanov ter za zagotovitev pravilne porabe njihovega denarja;
- Y. ker goljufije na področju DDV povzročajo izpad prihodkov za države članice in s tem za EU, ustvarjajo izkrivljeno davčno okolje, ki je zlasti škodljivo za mala in srednja podjetja, kriminalne združbe pa izkoriščajo vrzeli v zakonodaji držav članic in njihovih pristojnih nadzornih organih;
- Z. ker je Evropsko računsko sodišče v svojem posebnem poročilu št. 24/2015 ugotovilo, da gre pri goljufijah na področju DDV večinoma za kaznive dejavnosti in da jih je treba zaustaviti;
- AA. ker je Sodišče Evropske unije v zadevi Ivo Tarrico in drugi (C105/14) navedlo, da pojem „goljufija“, kot je opredeljen v členu 1 Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, zajema prihodke iz naslova DDV;
  - 1. pozdravlja namero Komisije, da bo do leta 2017 predlagala dokončni sistem davka na dodano vrednost, ki bo preprost, pošten, trden, učinkovit in manj dovzeten za goljufije;
  - 2. poudarja, da je za pravilno delovanje enotnega digitalnega trga potreben preprost sistem DDV, ki zahteva manj izjem;
  - 3. meni, da strokovno mnenje, na katerem temeljijo predlogi Komisije za akcijski načrt, vsebuje nekaj pomembnih priporočil; poudarja, da seznam predlogov Komisije za sistem davka na dodano vrednost, ki bo trden, preprost in manj dovzeten za goljufije, ni izčrpen;
  - 4. pozdravlja nedavno sporočilo Komisije z dne 7. aprila 2016 in njeno namero, da sprejme dodatne ukrepe proti goljufijam in podpre nadaljnji razvoj obstoječega sistema davka na dodano vrednost;
  - 5. meni, da je prav tako pomembno izboljšati obstoječi sistem, in zahteva temeljite reforme, s katerimi bi odpravili ali vsaj znatno zmanjšali njegove težave, zlasti težavo pri pobiranju DDV v EU;
  - 6. meni, da bi morala Komisija brez prejudiciranja izida preučiti vse možnosti in jih vključiti v zakonodajni postopek;
  - 7. ugotavlja, da so za dogovor o dokončni ureditvi davka na dodano vrednost potrebna skupna prizadevanja držav članic;
  - 8. priznava, da je soglasje potreben pogoj za dogovor o boljše delujočem sistemu DDV, in zato poziva k jasni viziji o preprostejšem sistemu z manj izjemami v povezavi s pragmatičnim pristopom, ki bo spoštoval interese hitro razvijajočega se digitalnega gospodarstva;
  - 9. ugotavlja, da je nujno potrebna usklajena davčna politika držav članic ter hitrejša in pogostejša izmenjava informacij v zvezi s trgovanjem znotraj Skupnosti, da bi se učinkoviteje borili proti davčnim utajam in izogibanju davkom in končno odpravili

obstoječi primanjkljaj DDV;

10. poziva Komisijo in vladne agencije, naj preučijo in preskusijo nove tehnologije, kot sta tehnologija distribuirane knjige transakcij in nadzor v realnem času v okviru agende RegTech, da bi znatno zmanjšali znatni obstoječi primanjkljaj DDV v Uniji;
11. poudarja, da morajo davčni organi v posameznih državah članicah zagotoviti preprosto plačevanje DDV, ki bo prijazno do malih in srednjih podjetij, kar je mogoče pospešiti z večjim sodelovanjem med nacionalnimi organi;
12. meni, da davčne uprave držav članic v preteklosti niso dovolj sodelovale in si izmenjavale informacij in tudi dejavnosti mreže Eurofisc doslej niso prinesle zadovoljivih rezultatov; meni, da bi morale biti informacije, izmenjane prek mreže Eurofisc, bolj usmerjene v goljufije; z zanimanjem pričakuje prihodnji predlog Komisije za izboljšanje delovanja mreže Eurofisc;
13. ugotavlja, da se je sistem izmenjave podatkov s področja DDV (VIES) izkazal kot koristno orodje za boj proti goljufijam, ker davčnim upravam omogoča usklajevanje podatkov o trgovcih med državami, vendar še naprej ostajajo pomanjkljivosti pri njegovi uporabi, zlasti glede pravočasnosti zagotovljenih informacij, hitrosti odgovorov na poizvedbe in hitrosti odzivanja na opozorila o napakah; zato priporoča, naj države članice ustrezno pozornost posvetijo odpravi teh pomanjkljivosti;
14. ugotavlja, da podatki, ki jih mreži Eurofisc zagotavljajo nacionalni organi, niso ustrezno prečiščeni in ne zajemajo le sumljivih primerov, kar preprečuje optimalno delovanje skupine; podpira pobudo več držav članic za vzpostavitev nacionalnih orodij za analizo tveganja, ki bi omogočili prečiščenje podatkov, brez da bi v kateri od držav članic izbrisali sumljive primere, in mreži Eurofisc omogočili hitro odzivanje na čezmejne goljufije na področju DDV;
15. poudarja, da morajo davčni organi v posameznih državah članicah zagotoviti pravilno in preprosto plačevanje DDV;
16. opozarja, da so države članice v veliki meri odvisne od informacij o trgovini znotraj EU, ki jih prejmejo od drugih držav članic, da lahko poberejo DDV na svojem ozemlju; poziva, naj pristojni organi med seboj avtomatično izmenjajo in primerjajo zlasti podatke o davku na dodano vrednost in carinske podatke ter za evidentiranje čezmejnih dobav blaga in storitev končnemu potrošniku uporabijo zanesljiva in uporabnikom prijazna računalniška orodja, kot so standardni elektronski obrazci; v zvezi s tem meni, da bi bila koristna uporaba številke lokatorja DDV, brez katere stranke ne morejo odbiti vstopnega davka, če je DDV izkazan na računu;
17. meni, da pomanjkanje primerljivih podatkov in ustreznih kazalnikov za merjenje uspešnosti držav članic vpliva na učinkovitost sistema EU pri boju proti goljufijam na področju DDV znotraj EU, in zato poziva davčne organe, naj v sodelovanju s Komisijo vzpostavijo skupni sistem za oceno obsega teh goljufij ter določijo cilje za njegovo zmanjšanje, saj bi na ta način lahko ocenili uspešnost držav članic pri boju proti temu pojavu;
18. poziva države članice, naj v skladu s priporočili Računskega sodišča prav tako omogočijo izmenjavo informacij s pravosodnimi organi in organi kazenskega pregona,

kot sta Europol in OLAF;

19. ugotavlja, da se je carinski postopek št. 42, ki ureja oprostitev DDV za blago, uvoženo v eno državo članico, ki bo naknadno poslano v drugo državo članico, izkazal za izpostavljenega goljufijam; ugotavlja, da so učinkoviti primerjalni pregledi podatkov davčnih organov in carinskih organov bistvenega pomena za odkrivanje in odpravljanje te vrste goljufij; zato poziva države članice in Komisijo, naj v skladu s priporočili Računskega sodišča ukrepajo, da bi omogočile pretok informacij o uvozu v skladu s carinskim postopkom št. 42 med davčnimi in carinskimi organi;
20. podpira cilj akcijskega načrta za uvedbo enotnega evropskega prostora za davek na dodano vrednost, ki naj bo steber poglobljenega in bolj poštenega notranjega trga in ki naj prispeva k spodbujanju pravičnega obdavčenja, trajnostne potrošnje, zaposlovanja, rasti, naložb in konkurenčnosti, obenem pa naj omeji možnost goljufij v zvezi z DDV;
21. v zvezi s tem poziva, naj se v novi sistem čim hitreje vključijo tudi storitve, predvsem pa naj se DDV obračunava za finančne storitve;
22. soglaša z mnenjem Komisije, da naj dokončni sistem davka na dodano vrednost temelji na načelu obdavčitve blaga in storitev v namembni državi, ker uveljavitev načela države izvora ni bila možna;
23. podpira splošno uporabo načela namembne države pri prodaji posameznikom na daljavo in uvedbo harmoniziranih ukrepov v korist malim podjetjem;
24. poziva, naj se pri uvedbi dokončnega sistema davka na dodano vrednost v obstoječe davčne modele vključi tehnični napredek na digitalnem področju in tako poskrbi, da bo sistem DDV pripravljen za 21. stoletje;
25. ugotavlja, da sedanji soobstoj številnih različnih stopenj DDV pomeni veliko negotovost za podjetja, ki trgujejo čezmejno, predvsem v sektorju storitev, ter za mala in srednja podjetja; ugotavlja, da negotovost povzroča tudi vprašanje, kdo je odgovoren za pobiranje DDV, dokazilo o dobavi blaga znotraj Unije, tveganje udeležbe v utaji z neobstoječim trgovcem, težave glede denarnega toka in različne stopnje DDV za različne kategorije proizvodov znotraj iste države; zato poziva Komisijo, naj do sredine leta 2017 preuči učinek utaj z neobstoječim trgovcem; poziva države članice, naj dosežejo dogovor o večji konvergenci stopenj DDV;
26. poziva Komisijo, naj oceni učinek neharmoniziranih davčnih stopenj na ravni Unije, zlasti za čezmejne dejavnosti, in možnosti za odpravo teh ovir;
27. podpira možnost, ki jo je predlagala Komisija, da se redno pregleda seznam blaga in storitev, za katere se lahko uporabljajo nižje stopnje davka, ki ga potrdi Svet; poziva, naj se v tem seznamu upoštevajo politične prednostne naloge, kot so socialni, zdravstveni, prehranski in kulturni vidiki ter vidik enakosti spolov;
28. meni, da lahko popolna odprava minimalnih stopenj davka, kar je alternativni predlog Komisije, povzroči občutno izkrivljanje konkurence in težave na notranjem trgu; meni, da bi bilo treba upoštevati potrebo po večji harmonizaciji, ki je potrebna za dobro delovanje enotnega trga;
29. poziva, naj se preuči, ali bi bilo mogoče sestaviti enoten evropski seznam znižanega

blaga in storitev, da bi našli alternativo sedanjemu sistemu znižanih stopenj DDV, kar bi bistveno izboljšalo učinkovitost sistema DDV in omogočilo nastanek boljše strukturiranega sistema, kot obstaja sedaj;

30. meni, da je treba za boj proti goljufijam na področju DDV zmanjšati število izjem ter da je najboljši in najučinkovitejši način za boj proti goljufijam preprost sistem DDV s kar najnižjo možno stopnjo;
31. meni, da bi lahko obstoječi zapleteni sistem bistveno poenostavili, če bi zmanjšali število blaga in storitev, za katere veljajo znižane davčne stopnje, in če bi nekatere vrste blaga in storitev, za katere veljajo znižane davčne stopnje, skupaj določile države članice na ravni EU, pri čemer bi države članice odločale o stopnjah davka, če so te v skladu z minimalnimi stopnjami davka v direktivi od DDV in če to ne povzroča tveganj in nepoštenih konkurenca;
32. zahteva, naj za proizvode v skladu z načelom namembne države velja enaka obdavčitev, ne glede na to, v kakšni obliki in kje so kupljeni in ali so dobavljeni v digitalni ali fizični obliki;
33. ugotavlja, da države članice različno tolmačijo, kaj je proizvod in kaj storitev, zaradi česar imajo MSP velike težave; zato poziva Komisijo, naj bo pri svojih opredelitvah bolj jasna in natančna;
34. poziva države članice, naj zasebna in javna podjetja na področjih, kjer med seboj konkurirajo, pri davku na dodano vrednost obravnavajo enako;
35. želi spomniti, da je bil v okviru projekta OECD o eroziji davčne osnove in preusmerjanju dobička (prvi ukrep) sistem obročnih plačil DDV izbran za referenčnega, saj zagotavlja učinkovito pobiranje davkov in že sam po sebi omogoča notranji nadzor izvajalcev dejavnosti;
36. ugotavlja, da člena 199 in 199a direktive o DDV državam članicam omogočata začasno in usmerjeno uporabo obrnjene davčne obveznosti za čezmejne transakcije in nekatere domače sektorje z visokim tveganjem;
37. poziva Komisijo, naj natančno preuči posledice mehanizma obrnjene davčne vrednosti in preveri, ali bo ta postopek prinesel poenostavitve za mala in srednja podjetja ter ali se bodo zmanjšale goljufije pri plačilu DDV;
38. poziva Komisijo, naj oceni učinke sistema obrnjene davčne obveznosti, in to ne le za posamezne sektorje, ki so posebej dovzetni za goljufije, temveč na splošno z vidika koristi, stroškov izvajanja, goljufij, učinkovitosti in težav pri izvajanju ter dolgoročnih prednosti in pomanjkljivosti s pomočjo pilotnih projektov, kot so zahtevale nekatere države članice in kot je vmesnem času izrecno potrdila Komisija, četudi to doslej ni bilo vključeno v njen akcijski načrt; poudarja, da tovrstni pilotni projekti ne smejo povzročiti ali privedi do zamud pri oblikovanju in izvajanju trajnega sistema DDV, kot je določeno v akcijskem načrtu Komisije;
39. meni, da morajo pri splošni uveljavitvi načela namembne države nacionalne davčne uprave prevzeti večjo odgovornost za to, da so davki plačani in da se zmanjšajo možnosti za izogibanje plačilu davkov; se strinja s Komisijo, da je še vedno veliko možnosti za okrepitev boja proti goljufijam pri plačilu DDV prek ustaljenih upravnih

ukrepov in izboljšanja inšpekcijskih zmogljivosti držav članic za pobiranje davkov in davčni nadzor; poudarja, da je treba okrepiti davčne inšpekcije in sankcije proti največjim neplačnikom davka; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem zagotovi zadostno finančno in tehnično podporo;

40. meni, da bi morala Komisija pozorno spremljati uspešnost nacionalnih davčnih organov in izboljšati usklajevanje med njimi;
41. pozdravlja napoved Komisije, da bo majhno enotno točko za DDV razširila v pravo enotno točko za DDV; meni, da je nadvse pomembno, da je ta uporabniku prijazna in enako učinkovita v vseh 28 državah članicah; ugotavlja, da bi z oblikovanjem enotne točke zmanjšali upravno breme, ki podjetjem preprečuje čezmejno poslovanje, in stroške za mala in srednja podjetja (COM(2016)0148);
42. ugotavlja, da je za uveljavitev načela države izvora in njegovo večjo odpornost na goljufije bistvena vzpostavitev enotne kontaktne točke; poziva k izboljšavam enotne kontaktne točke na podlagi trenutnih izkušenj z mini sistemom tovrstne točke za digitalne proizvode; ugotavlja, da je z novim načelom namembne države celo z majhno enotno kontaktno točko upravno breme za mala in mikro podjetja veliko; zato pozdravlja predlog v akcijskem načrtu Komisije o DDV, da bi uvedli skupni vseevropski poenostavitveni ukrep (prag DDV); zahteva, naj se jasno opredeli, katere države članice so pri čezmejnih transakcijah pristojne za davčni nadzor; pozdravlja namero Komisije za odpravo pomoči za pošiljke nizke vrednosti kot del akcijskega načrta za DDV;
43. ob priznavanju, da je različne ureditve glede DDV po vsej Evropski uniji mogoče dojemati tudi kot netarifno oviro na enotnem trgu, poudarja, da je majhna enotna točka za DDV (VAT MOSS) dober način za odpravljanje te ovire in zlasti za podporo malim in srednjim podjetjem pri njihovi čezmejni dejavnosti; priznava, da so nekatera vprašanja v zvezi s sistemom te kontaktne točke še vedno odprta; poziva Komisijo, naj podjetjem v EU še olajša plačevanje obveznosti DDV;
44. je seznanjen s sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi C-97/09 (Ingrid Schmelz proti Finanzamt Waldviertel); ugotavlja, da obstaja 28 različnih pragov za oprostitev plačila DDV; se zaveda, da bi imela mala in srednja podjetja ter mikropodjetja, ki bi bila na podlagi njihovih nacionalnih sistemov izvzeta, zaradi tega finančne težave; poziva Komisijo, naj opravi nadaljnje študije o določitvi praga za oprostitev plačila DDV za mikropodjetja;
45. zahteva preučitev vseh predlogov, da bi čim bolj zmanjšali upravno breme prometnega davka za mikropodjetja ter mala in srednja podjetja; v zvezi s tem spodbuja Komisijo, naj preuči tudi dobro prakso na mednarodni ravni, na primer sistem zlate kartice, ki se uporablja v Singapurju in Avstraliji, ob priznavanju, da je tveganje goljufije pri nekaterih dobaviteljih zelo nizko;
46. pozdravlja napoved Komisije, da bo leta 2017 predložila sveženj za mala in srednja podjetja na področju davka za dodano vrednost; vendar priporoča, da bi morale izvajanje novega okvira potekati postopoma, saj bo prineslo dodatne administrativne stroške (kot so infrastruktura IT ali postopki DDV);
47. je seznanjen z zapletenim sistemom evidentiranja, ki nalaga dodatno breme malim in

srednjim podjetjem ter jih s tem odvrča od čezmejne trgovine; poziva Komisijo, naj v sveženj o malih in srednjih podjetjih vključi predlog za poenoteno evidentiranje DDV in harmonizirane zahteve za poročanje ter roke;

48. poudarja, da potrebujemo harmonizirano okolje DDV za prodajo na daljavo, ki poteka med podjetji ter med podjetji in potrošnikom; ugotavlja, da se prag DDV ne izvaja enako uspešno v vseh državah članicah zaradi neučinkovitega usklajevanja;
49. poudarja, da je treba nov poenostavljeni sistem za DDV oblikovati tako, da bodo mala in srednja podjetja z lahkoto sledila pravilom za čezmejno trgovino in bodo v vsaki državi članici našla svetovanje o tem, kako se jim prilagoditi, pa tudi kako voditi postopke v zvezi z DDV;
50. zahteva, da se čimprej vzpostavi obsežen spletni portal, dostopen javnosti, na katerem bodo podjetja in končni potrošniki na preprost in pregleden način dobili natančne informacije o veljavnih stopnjah DDV za posamezne proizvode in storitve v državah članicah; poudarja, da bi morala biti jezik in zasnova tega portala lahko razumljiva in enostavna za uporabo; ponovno izraža prepričanje, da bo pomoč podjetjem pri jasnem razumevanju pravil o DDV, ki se uporabljajo v državah članicah, nadalje okrepila ukrepe za preprečevanje goljufij pri plačilu DDV; ugotavlja tudi, da bi potrjena davčna programska oprema pripomogla k omejevanju tveganja nekaterih vrst goljufij in drugih nepravilnosti ter poštenim podjetjem, ki opravljajo domače in čezmejne transakcije, zagotovila pravno varnost; nadalje poziva Komisijo, naj nacionalnim davčnim organom zagotovi smernice o razvrščanju transakcij glede veljavne stopnje DDV, da bi zmanjšali stroške skladnosti in pravne spore; poziva države članice, naj vzpostavijo sisteme javnega obveščanja, kot je spletni portal o DDV, da bi dali na voljo zanesljive informacije;
51. poziva Komisijo, naj pripravi seznam s posodobljenimi podatki o pravilih glede DDV v vseh državah članicah; obenem poudarja, da imajo države članice dolžnost, da Komisiji poročajo o svojih pravilih in stopnjah;
52. ugotavlja, da pri prodaji v okviru e-poslovanja pomanjkljiva harmonizacija pragov DDV malim in srednjim podjetjem, ki izvajajo dejavnosti e-poslovanja, nalaga visoke transakcijske stroške, kadar namerno ali nehote prekoračijo prag;
53. poziva države članice, naj Komisiji čim prej zagotovijo informacije o svojih stopnjah DDV, posebnih zahtevah in oprostitvah; poziva Komisijo, naj zbere te informacije in jih da na voljo podjetjem in potrošnikom;
54. meni, da je treba za načrtovane reforme davka na dodano vrednost, ki jih je Komisija napovedala v akcijskem programu, izvesti obsežno in kakovostno ter zanesljivo oceno učinka, pri kateri bodo sodelovali raziskovalci, davčne uprave držav članic EU, mala in srednja podjetja ter podjetja iz EU;
55. poudarja, da je davčna zakonodaja v izključni pristojnosti držav članic; poudarja, da se lahko skupina vsaj devetih držav članic odloči za okrepljeno sodelovanje v skladu s členom 329(1) PDEU; poziva Komisijo, naj podpre predloge za okrepljeno sodelovanje, katerih namen je boj proti goljufijam in zmanjševanje upravnega bremena, povezanega z DDV;

56. meni, da je rešitev v okviru OECD boljša kot posamezni ukrepi, ki jih je treba harmonizirati s priporočili OECD in akcijskim načrtom za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička;
57. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom Evropski akcijski načrt za e-upravo za obdobje 2016–2020: pospešitev digitalne preobrazbe e-uprave (COM(2016)0179);
58. ugotavlja, da novi akcijski načrt vključuje dodatne korake za doseganje učinkovitejše dokončne ureditve, ki bo odporna na goljufije ter prijaznejša do podjetij v obdobju digitalnega gospodarstva in e-trgovanja;
59. podpira predlog Komisije, da bi pri čezmejni prodaji (blaga in storitev) DDV pobiral davčni organ države porekla po davčni stopnji, ki velja v državi porabe, pobrani znesek pa bi se prenesel v državo, kjer se blago in storitve končno porabijo;
60. poudarja, da je treba predstaviti zakonodajni predlog o razširitvi enotnega elektronskega mehanizma (za plačilo DDV podjetjem, ki poslujejo čezmejno, in njegovo registracijo) na spletno prodajo fizičnega blaga, s čimer bi zmanjšali upravno breme, ki je ena glavnih ovir pri čezmejnem poslovanju podjetij;
61. poziva Komisijo, naj obravnava upravno breme za podjetja, ki izhaja iz razdrobljene ureditve DDV, tako da predstavi zakonodajne predloge, na podlagi katerih bi v sedanji sistem enotne točke vključili še fizično blago, ki se prodaja prek spleta, s čimer bi podjetjem omogočili enkratno obračun in plačilo DDV v svoji državi članici;
62. poziva države članice, naj poenostavijo svoje nacionalne davčne sisteme ter poskrbijo, da bodo bolj dosledni in trdni, s čimer bi olajšali skladnost, preprečili davčne goljufije in utaje, od njih odvrčali ter jih kaznovali, obenem pa povečali učinkovitost pobiranja DDV;
63. izraža zaskrbljenost, ker cilj poenostavitve sistema odgovornosti za DDV kot lastno sredstvo še ni v celoti dosežen; opozarja, da je potrebna dodatna poenostavitve sistema upravljanja z lastnimi sredstvi, da bi zmanjšali možnosti za nastanek napak in goljufij; obžaluje, da novi akcijski načrt ne obravnava vpliva na lastna sredstva iz naslova DDV;
64. poudarja, da so vrzel in ocenjene izgube pri pobiranju DDV v Uniji leta 2015 znašale 170 milijard EUR in da je v 13 od 26 držav članic, ki so jih pregledali v letu 2014, ocenjena povprečna izguba DDV presegala 15,2 %; poziva Komisijo, naj v celoti izkoristi svoja izvršilna pooblastila za pomoč državam članicam in nadzor nad njimi; poudarja, da učinkovito ukrepanje za zmanjšanje vrzeli pri pobiranju DDV zahteva usklajen večdisciplinarni pristop, saj ta vrzel ni nastala le zaradi goljufij, temveč zaradi kombinacije dejavnikov, ki vključujejo stečaj, plačilno nesposobnost, statistične napake, zamude pri plačilih, davčno utajo in izogibanje davkom; da bi bolje preiskovali in preprečevali goljufije, ponovno poziva Komisijo, naj začne hitro spodbujati zakonodajo o minimalni ravni zaščite za prijavitelje nepravilnosti v EU ter vzpostavi finančno podporo za čezmejno preiskovalno novinarstvo, ki se je v aferah, kot so Luxleaks, Dieselgate in Panamski papirji, izkazalo za izjemno učinkovito;
65. obžaluje, da goljufije na področju DDV, zlasti tako imenovani davčni vrtiljak in goljufije z neobstoječim trgovcem, izkrivljajo konkurenco in prikrajšajo nacionalne proračune za precejšnja sredstva, poleg tega pa škodujejo proračunu Unije; je

zaskrbljen, ker Komisija nima zanesljivih podatkov o davčnem vrtiljaku na področju DDV; zato poziva Komisijo, naj prične z usklajenimi prizadevanji držav članic za vzpostavitev skupnega sistema zbiranja statističnih podatkov v zvezi z davčnim vrtiljakom na področju DDV; poudarja, da bi omenjeni sistem lahko nadgradil prakse, ki se že uporabljajo v nekaterih državah članicah;

66. poziva Komisijo, naj začne oblikovati skupen sistem za natančnejšo oceno obsega goljufij na področju DDV znotraj EU z zbiranjem statističnih podatkov o goljufijah na področju DDV znotraj Skupnosti, kar bi državam članicam omogočilo, da na podlagi natančnih in zanesljivih kazalnikov o zmanjšanju DDV znotraj EU in povečanju odkrivanja goljufij in s tem povezanih davčnih izterjav ocenijo svojo učinkovitost na tem področju; meni, da bi bilo treba nove revizijske pristope, kot so enotna revizija in skupne revizije, razširiti tudi na čezmejne dejavnosti;
67. poudarja pomen izvajanja novih strategij in učinkovitejše uporabe obstoječih struktur EU za odločnejši boj proti goljufijam na področju DDV; poudarja dejstvo, da sta večja preglednost, ki omogoča ustrezen nadzor, in sprejetje bolj strukturiranega pristopa na podlagi tveganja ključna za odkrivanje ter preprečevanje sistemov goljufij in korupcije;
68. obžaluje, da upravno sodelovanje med državami članicami pri boju proti goljufijam na področju DDV še vedno ni učinkovito pri spopadanju z utajo DDV in mehanizmi goljufij znotraj EU ter pri upravljanju čezmejnih poslov ali trgovanja; poudarja potrebo po poenostavljenem, učinkovitem in dostopnem sistemu DDV, ki bo vsem državam članicam omogočil zmanjšanje bremen, povezanih z DDV, in preprečevanje goljufij na področju DDV; zato poziva Komisijo, naj pri ocenjevanju sporazumov o upravnem sodelovanju izvede več nadzornih obiskov v državah članicah, izbranih na podlagi tveganja; nadalje poziva Komisijo, naj se v okviru ocenjevanja upravnih dogovorov osredotoči na odpravo pravnih ovir, ki preprečujejo izmenjavo informacij med upravnimi in sodnimi organi ter organi kazenskega pregona na nacionalni ravni in na ravni EU; Komisijo tudi poziva, naj državam članicam priporoči, naj uvedejo skupno analizo tveganja, ki naj vključuje uporabo analize socialnih omrežij, s čimer bi zagotovili, da so informacije, ki se izmenjajo prek mreže Eurofisc, ciljno usmerjene na goljufije; poziva države članice, naj predvidijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni ter izboljšajo sistem, ki ga trenutno uporabljajo za izmenjavo informacij;
69. poudarja potrebo po okrepitvi mreže Eurofisc, da bi pospešili izmenjavo informacij; ugotavlja, da še vedno obstajajo težave glede njihove točnosti, popolnosti in pravočasnosti; meni, da je treba združiti ukrepe in uskladiti strategije davčnih, sodnih in policijskih organov držav članic ter evropskih organov, kot so Europol, Eurojust in OLAF, ki se ukvarjajo z bojem proti goljufijam, organiziranemu kriminalu in pranju denarja; spodbuja vse deležnike, naj nadalje preučijo preproste in razumljive modele za izmenjavo informacij v realnem času, da bi omogočili hitro odzivanje ali blažilne ukrepe za boj proti obstoječim ali novo nastajajočim sistemom goljufij;
70. meni, da bi morale biti vse države članice udeležene v mreži Eurofisc na vseh področjih njene dejavnosti, da bi lahko sprejemale učinkovite ukrepe v boju proti goljufijam na področju DDV;
71. poziva Komisijo, naj pripravi predloge, ki bi omogočili učinkovita navzkrižna preverjanja podatkov carinskih in davčnih organov, ter naj se pri spremljanju držav članic osredotoči na ukrepe, ki bodo zagotovile hitrejša odgovora na zahteve za

informacije in večjo zanesljivost sistema izmenjave informacij o DDV (VIES);

72. poziva Komisijo, naj spodbudi države članice, ki tega še niso storile, naj vzpostavijo sistem dvojnih identifikacijskih številke za DDV (s številko, dodeljeno trgovcem, ki želijo sodelovati pri trgovanju znotraj Skupnosti, ki se razlikuje od domače identifikacijske številke za DDV) in izvajajo preverjanja, predvidena v členu 22 Uredbe (EU) št. 904/2010, pri tem pa zagotavljajo brezplačne nasvete trgovcem;
73. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo elektronski carinski sistemi držav članic zmožni izvajati in da bodo izvajali samodejno preverjanje identifikacijskih številke za DDV;
74. poziva Komisijo, naj predlaga spremembo direktive o DDV, da bi dosegli nadaljnjo harmonizacijo zahtev glede poročanja držav članic o DDV za dobavo blaga in storitev znotraj EU;
75. obžaluje, da Svet ni sprejel predloga Komisije o solidarni odgovornosti v primerih čezmejnega trgovanja; opozarja, da bo zaradi tega učinek odvracanja od poslovanja z goljufivimi trgovci manjši; meni, da izvajanje direktive o DDV, kar zadeva obdobje predložitve rekapitulacijskih poročil, ni enotno za vse države članice, zaradi česar se povečuje upravno breme za trgovce, ki poslujejo v več kot eni državi članici; zato poziva Svet, naj sprejme predlog Komisije o solidarni odgovornosti;
76. spodbuja Komisijo in države članice, naj bodo dejavnejše na mednarodni ravni in okrepijo sodelovanje z državami zunaj EU ter izvršujejo učinkovito pobiranje DDV, da bi vzpostavili standarde in strategije sodelovanja, ki bi temeljili zlasti na načelih preglednosti, dobrega upravljanja in izmenjave informacij; spodbuja države članice, da si medsebojno izmenjajo informacije, prejete od držav, ki niso članice EU, da bi omogočili izvrševanje pobiranja DDV, še posebej na področju e-trgovanja.
77. poziva Svet, naj DDV vključi v področje uporabe direktive o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (direktiva o zaščiti finančnih interesov), da bi čim prej sprejeli dogovor o tej zadevi;
78. poziva Komisijo, naj še naprej ocenjuje prihodke, ki jih kriminalne združbe pridobijo z goljufijami na področju DDV, in naj predstavijo celovito, skupno in multidisciplinarno strategijo za boj proti poslovnim modelom kriminalnih združb, ki temeljijo na goljufijah na področju DDV, vključno s skupnimi preiskovalnimi skupinami;
79. meni, da je bistveno ustanoviti enotno, močno in neodvisno evropsko javno tožilstvo, ki bo lahko preiskovalo, preganjalo in pred sodišče privedlo storilce kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, tudi glede goljufij na področju DDV, kot je opredeljeno v že omenjeni direktivi o zaščiti finančnih interesov, in je prepričan, da bi ohlapnejše rešitve pomenile strošek za proračun Unije; poudarja tudi, da je treba zagotoviti, da razmejitev pristojnosti med evropskim javnim tožilstvom in preiskovalnimi organi držav članic ne bi povzročila, da kazniva dejanja, ki pomembno vplivajo na proračun Unije, izpadejo iz pristojnosti evropskega javnega tožilstva;
80. poziva vse države članice, naj objavijo ocenjene izgube zaradi goljufij na področju DDV znotraj EU, odpravijo slabosti mreže Eurofisc in bolje uskladijo politike o obrnjenih davčnih obveznostih za DDV v zvezi z blagom in storitvami;
81. meni, da je bistvenega pomena, da države članice kot koristno orodje za boj proti

goljufijam na področju DDV uporabljajo večstranski nadzor – nadzor davčnih obveznosti ene ali več povezanih obdavčljivih oseb, ki ga usklajujeta najmanj dve državi članici.

82. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.